

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ЕМАНУИЛ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. "Глас се чува в Рама, ридание и горчиво плакане..."	5
2. Яростта на Ирод или за духа на Асирийския цар	11
3. Децата на Рахил или за силата на дяволското погубление	18
4. Младенците на Мария и Елисавета	24

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Няма как да не забележиш, че в тези последни дни на отиващата си година светът отново поглежда към религиозния календар. И като отбелязва с червено датите на тържествените си празници, приготвя се да празнува. Идва Рождество Христово, а след него и Нова година. Отново идва времето, когато всички искат да покажат на Небето и неговия Цар колко много милосърдие, благодост и състрадание носят в сърцата си. Земните царе, били те политици или бизнесмени, събират екипи от телевизионни репортери и тръгват към домове на сираци и приюти за стари хора. И там, пред погледа на камерите и щракащите фотоапарати, те вече демонстрират и явно заявяват на света:

“Ето, Христос е в сърцата ни! Сега е времето да Го покажем! Сега е времето да бъдем щедри и изобилни към бедните...”

Раздават се подаръци, пеят се песни, цитират се библейски стихове, редят се образи на икони. А затрогващият глас на четеца зад кадър се топи от умиление. Сякаш в този миг всички са готови да си повярват, че Божият Син наистина се е родил на земята, а сред редиците на благотворителите се усеща полъх на ангелски крила...

Един и същ мухлясал сценарий, една и съща религиозна програма, едно и също светско лицемерие, което тържествува в края на всяка година.

Вярвай ми, братко мой, че ако има време, когато скръбта идва на вълни към сърцата на искрените Божии чедра, то е именно в дните на преливащата светска набожност. Защото тези дни в никакъв случай не са поглед към Рождеството на Христос, но по-скоро - към раждането на всичкото светско лицемерие и измама. И как няма един, който да попита щедрите земни царе къде ще даянат щедростта си след празниците? Как няма един, който да ги попита ще зачете ли Бог едната им седмица на милосърдие и състрадание, когато тя е предшествана от петдесет други седмици на живот в греха и смъртта? И ако наистина тези политици и бизнесмени биха родили Христос в сърцата си, та да станат любящи, то коя е тази безумна майка, която би родила чедото си, за да му се порадва една седмица, а след това да го убие?

Започвам именно с такива размисли предисловието на тази пророческа книга. Защото тя ще е по-различна от книгите, които вече съм написал. Тя ще говори не за Исус, Който е на небесата, но за Младенеца, Който Светият Дух зачева и ражда в сърцата. Тъй че библейският поглед върху Рождението на Христос ще освети не историческия факт на самото събитие, но духовните знамения, които Бог Отец е заповядал да съпътстват раждането на Сина Му.

Помня как преди две години Исус ме посети, за да говори на сърцето ми. И тогава, поради благодатното Му докосване и водителство, аз написах книгата **“Да родиш Исус във Витлеем”**. Самата Божия Благодат, която тогава се изля в сърцето ми, беше толкова силна, щото за себе си знаех, че едва ли бих могъл да искам нещо повече от Бога, което да е свързано с раждането на Сина Му.

Днес, две години по-късно, Исус отново дойде към сърцето ми. За да ми покаже тайни, които не съм знаел, и знамения, които не съм разбирал. Тъй че за духовния ми човек това бе ново проглеждане и предизвикателство да разширя още повече ума си за проумяване на скритото от Бога. И аз, покорявайки сърцето си на моя Господ, описах всичките видения в тази книга с единствената мисъл - да бъде полезен на Божиите чеда в тяхното израстване и утвърждаване.

Името на самата книга е толкова показателно, колкото и дълбоки ще са виденията, свързани с нея.

Емануил - Бог с нас!

Именно с нас, защото и ние сме с Него! И ще останем с Него, даже върху сърцата ни да се стовари всичкият леден вятър на Вавилон.

Нека Бог благослови сърцето ти с виденията в тази книга! Нека Светият Дух загърне Младенеца в сърцето ти с всичките Си живи води. За да Го възрасти и изяви на света! Защото във всеки от нас живее един Йосиф и една Мария. Именно тяхното покорство пред Бога и Отца ражда Спасението и Спасителя в сърцата ни! Амин и Амин!

1. "ГЛАС СЕ ЧУВА В РАМА, РИДАНИЕ И ГОРЧИВО ПЛАКАНЕ..."

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

В деня, когато Исус дойде да говори на сърцето ми, аз почувствах огромна и необяснима скръб. Тази скръб се настани в стаята ми, легна върху очите ми и завладя цялото ми същество. И ако бих казал, че съм готов да заплача, поради многото вълни на тази скръб, аз нямаше да бъда искрен. Защото скръбта идваше някъде отвън към мен, а не отвътре. Тя беше наложен товар, който Господ беше заповядал да дойде над сърцето ми. Но ето, че в тишината на собствените си мисли аз чух разтърсващо ридание. То беше пълно с болка и горест. Пълно с невъзвратима загуба и отчаяние. Някъде, далеч от мен, плачеше жена. И самите ѝ стонове, тъжни и непоносими, ме накараха да падна на коленете си и да призова моя Господ, като Му казвах:

"Господи Исусе! Какъв е този товар от скръб и плач, който Си поставил над духа ми? Каква е тази плачеща жена, чийто глас чувам в сърцето си?"

В отговор моят Господ се сниши от височините на Небето. И като докосна с ръка главата ми, казваше ми:

"Отец Ми те посочи и избра да прогласиш непрогласеното и да изявиш неизявеното. Защото, както в края на всяка година, така и в края на тази светът прекомерно Го наскърбява и не зачита Волята Му. Тъй че никой друг, освен слугите Му, няма да чуят плача на скърбящата и риданието на сърцето ѝ. Но ето, казвам ти, че през тези дни в Небето не достига нито едно тържествено хвалебствие, нито една празнична реч, нито един религиозен поклон. Понеже плачът на скърбящата заглушава всички други гласове..."

"А коя е тази, която плаче и скърби, Исусе? Коя е тази, чиято скръб легна като товар над сърцето ми?"

В отговор Господ ме погледна, а аз видях върху Лицето Му печат от дълбоко състрадание. И ето, че Той ми каза:

“Нека издигна сърцето ти и да го заведе на мястото на самия плач. За да видиш жената, която скърби, и така напълно да разбереш какъв е товарът над сърцето ти...”

След тези Свои думи Господ ме хвана и издигна след Себе Си. И ето, че не след дълго пред очите ми се появи твърде страшно видение. Аз виждах поле, което беше осяяно с безжизнени телца на малки дечица. Всички те бяха прободени в сърцата си от черни копия. Нямаше дъх, нямаше дори искрица от живот в което и да е от малките дечица. Те бяха покосени в самия изгрев на живота си от ужасен и безмилостен противник. Не знаех какво да кажа на моя Господ, понеже ужасът беше стиснал гърлото ми. А Той, като посочи напред с ръката Си, отново ми каза:

“Ела след Мене, за да видиш жената, която скърби в неописуемата си мъка...”

Така аз и Господ преминахме през цялото поле, осяяно с детски трупове, докато накрая стигнахме на едно издигнато място, където видях жена, покрита с черен воал. Паднала на колене пред бял и объл камък, поставен на върха на мястото, тя го прегръщаше с ръцете си и ридаше с твърде скръбен плач. Докато аз все още не разбирах, Господ посочи жената, като ми казваше:

“Гледай на нея и знай, че това е Рахил, която оплаква погубените си младенци. А ти самият присъстваш духом в онова видение, което се открива и в думите на пророк Еремия:

“Глас се чува в Рама, ридание и горчиво плакане; Рахил оплаква чадата си, и не иска да се утеши за чадата си, защото ги няма...”¹

Но Аз сега искам внимателно да гледаш на този объл камък, който Рахил докосва с ръцете си. Белег на какво е той?”

Погледнах на самия камък, но не можех никак да отговоря на Господ. А Исус, като настояваше, отново ме попита:

“Как мислиш, момчето Ми? Не е ли пролята твърде много кръв на това поле в Рама? Не е ли избил противникът и отмъстителят

¹ (Еремия 31:15)

всичките младенци на Рахил? И няма ли кръвта на тези избитите да вика към Отца от земята, както викаше и кръвта на Авел?”

Слушах думите на Господ и продължавах да гледам към белия камък, който плачещата Рахил беше обгърнала с ръцете си. От самия камък започна да се въздига Божията Светлина. И Божий воин, държащ Меча на Духа, казваше на Рахил следващите думи от стиховете на пророк Еремия:

“Така казва Господ: Въздържай гласа си от плач и очите си от сълзи; защото делото ти ще се възнагради, казва Господ, и те ще се върнат от земята на неприятеля. Има надежда за сетнините ти, казва Господ, и чадата ти ще се върнат в своите предели...”²

А аз, гледайки на Божият воин и на Светлината, в която беше обгърнат, казах на Исус:

“Господи мой! Не е ли това Божият Пророчески Дух, който Рахил извика с плача на сърцето си? И не е ли този бял камък съвършено свързан с Божиите пророци?”

“Точно така е!” - ми отговори Исус и продължи:

“Защото този бял камък е запечатал онова Свято място в Рама, където бе домът на пророк Самуил. И самият Самуил бе положен в дома си, когато предаде на Бог духа си и душата си. Но ето, че Рахил вика към Бога на Спасението си и прегръща с ръцете си белия камък. Защото неприятелят и отмъстителят е избил всичките й младенци и трябва да бъде наказан за злото си. Кажете Ми тогава:

Коя беше причината да бъдат избити младенците на Рахил? Кой ги изби и кога ги изби?”

“О, Исусе! Това стана, когато Ти се роди във Витлеем Юдейски. Понеже по онова време Ирод Те потърси, за да Те убие. И като не успя да Те намери, заповяда да бъдат убити всички младенци в околностите на Юдея от две години и надолу...”

Исус ме слушаше с голямо внимание. А след това отново ме попита, казвайки:

“Ако някога Ирод уби младенците на Рахил по плът, то не ги ли убива днес по дух? И няма ли всеки, в чието сърце се намери друг

² (Еремия 31:16-17)

младенец, освен Младенеца Емануил, да намери съдбата си като прободен на това поле?”

“Така е, Господи мой! - отговорих аз, макар все още да не разбирах дълбочината на думите Му. За което и побързах да Го попитам:

“А Рахил, Господи мой? Каква се явява тя, понеже виждам във видението, че жалее твърде много за погубването на чедата си?”

В отговор Господ каза думи, които разтърсиха сърцето ми:

“Запомни от твоя Господ, че Рахил е всяка църква на земята, която не е успяла да стане Мария. Понеже ако беше станала Мария, тя би родила Младенеца Емануил и скоро би послушала Йосиф, та да избяга от гнева на Ирод. Но ето, че всичките младенци на Рахил лежат в Рама, прободени в сърцата си от противника.

Кажки Ми тогава - кои бяха синовете на Рахил?”

“Исусе! Рахил имаше двама сина от Яков. Първият - Йосиф, а вторият - Вениамин...”

Слушайки думите ми, Господ отново ме попита:

“Има ли разлика между Йосиф и Вениамин? Ако с Йосиф Бог отне позора на Рахил и го подари на Яков, като плод на Благочестието, то как се роди Вениамин?”

“О, Исусе! Чак сега разбирам думите Ти! Защото Божието Слово ни показва, че Рахил твърде много се мъчеше, докато раждаше Вениамин. И когато го роди, тогава умря. Така самото раждане на Вениамин умори Рахил...”

Господ поклати утвърдително главата Си на отговора ми, а след това отново каза:

“Спомни си тогава какво беше пророчеството на остарелия Яков, станал вече Израил. Какво предрече той като съдба за втория син на Рахил, уморил майка си при раждането?”

“Господи мой! Израил заяви за Вениамин, като каза за него:

“Вениамин е вълк грабител; заран ще пояжда лов, а вечер ще дели корист...”³

³ (Битие 49:27)

След като вече бях цитирал библейските стихове, Господ посочи с ръката Си към полето с убитите младенци, като ми казваше:

“Разбираш ли сега кои чедата оплаква днес Рахил? Разбираш ли кои са тези младенци, станали прицел на последния Ирод?”

“Да, Исусе! Сега разбирам, че това са чедата, родени в духа на Вениамин. Те са имали ужасната съдба да се родят в църкви на вълци-грабители, та да бъдат отпосле погълнати от духа на Ирод. И ето за тези погубени младенци ридае Рахил и простира ръцете си към Бога...”

“А какво ѝ отговори Отец Ми чрез Пророческия Си Дух? Не каза ли Той на Рахил думите:

“Въздържай гласа си от плач и очите си от сълзи; защото делото ти ще се възнагоди, казва Господ, и те ще се върнат от земята на неприятеля. Има надежда за сетнините ти, казва Господ, и чадата ти ще се върнат в своите предели...”⁴

И ако действително има надежда за сетнината на Рахил, то тази надежда във Вениамин ли я виждаш или в Йосиф? Във вълците грабители или в чедата на Благочестието?”

“О, Исусе! Надеждата за Рахил е в първородния ѝ син Йосиф. Защото той е, който спечели Божието Съвършено Благоволение и опази Божието Благочестие. А в духа на този Йосиф се намери и потомъкът му Йосиф, който повярва на ангелското благовестие и изведе Мария, като я закара в Египет, за да отрасне Младенецът Емануил далеч от яростта на Ирод...”

В отговор Господ отново ми каза:

“Иди и кажи на всичките Божии чедата, че днес пред погледа на Моя Бог и Отец има една Църква-Мария и много църкви-Рахил. Мария непременно е девица, която ражда Младенеца Емануил и Го съхранява във времената на най-голямото гонение от дявола. А църквите-Рахил са тези, които тръгват добре за Господа с Йосиф, но свършват зле с Вениамин. И ако вие искате да се намерите в Църквата-Мария с Младенеца Емануил в сърцата си, то непременно трябва да познаете духовните белези и знамения, с които Отец Ми е заповядал раждането на Сина Си в човешките сърца. За да избягате

⁴ (Еремия 31:16-17)

далеч от религиозното царство на дявола. Далече от Ирод! Далече от копията на първенците му и от яростта на духа му. Защото Ирод никога не може да убие Детето на Мария, а войските му достигат само до втория от синовете на Рахил. И ако някой днес чуе плача на Рахил в сърцето си, то такъв нека пристъпи духом в Рама, при Святото място на Божия Пророчески Дух, където днес те поставям. Защото от това Свято място ще излезе Светлина - като изходен път за чедата на Рахил, които искат да станат чеда на Мария...”

Господ спря да говори на сърцето ми. А аз, гледайки плачещата Рахил, разбрах в сърцето си колко голяма и изобилна е Милостта на Отца за онези, които не Го познават. Защото и днес от дома на пророк Самуил ще се развърти Мечът на Божия Пророчески Дух против духа на Ирод и против всичките вълци-грабители. За да може Рахил да стане Мария. Вениамин да отстъпи пред Йосиф. И Емануил да заблести като Светлината на Божието Спасение. Амин и Амин!

2. ЯРОСТТА НА ИРОД ИЛИ ЗА ДУХА НА АСИРИЙСКИЯ ЦАР

Братко мой! Верни ми приятелю!

Започваш ли да разбираш дълбочините, в които Господ посвещава сърцето на слугата Си? Започваш ли да разбираш, че Евангелието е Дух и Живот, а не отдавна прочетен вестник? Защото това Евангелие ти казва, че някога Исус се роди в утробата на Мария:

“А всичко това стана за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: “Ето девицата ще зачене и ще роди Син; и ще Му нарекат името Емануил” (което значи, Бог с нас)...”⁵

И ако някога Мария роди Исус и Отец Го изяви като Спасител на света, то днес отново има Мария, която ражда Исус. Отново има Йосиф, който я подкрепя. Отново има Ирод, който беснее от ярост в двореца си.

Въпросът е:

Имаме ли ние онази мъдрост и оня чист разум на Святия Дух, за да видим духовните знамения, които Отец е заповядал за раждането на Сина Си?

Защото е истина, че Отец пази Сина Си, като зеницата на окото Си. Но дали ние искаме да опазим божествения зачатък на Святия Дух в сърцата си? Виж отново какви са знаменията, записани в Евангелието. Защото там ясно се казва, че Ирод заповяда да бъдат погубени младенците на Рахил. Тъй че войските на злия намериха и прободоха не Младенеца на Отца, но едни други младенци, които са останали далеч от Божията Спасителна Сила. Младенци, които не са били Емануил, но Вениамин...

Какво още да кажем за всичко това?

И къде да търсим знаменията, свързани с раждането на Емануил?

Ето тези въпроси стояха в сърцето ми, когато Господ отново дойде при мен. И като ме докосна с ръцете Си, вече ми казваше:

“Нека сега да те въздигна до Светилището на Моя Бог и Отец. За да видят очите ти и да чуят ушите ти онова, което Отец е заповядал за знамение при раждането на Сина Си...”

⁵ (Матей 1:22-23)

След тези Свои думи Господ въздигна сърцето ми нагоре, а очите ми отново видяха вратите от нежен планински кристал пред самото Божие Светилище. И ето, че Исус натисна с ръка самите врати и ми даде знак да вляза с Него. А когато влязох Божията Светлина и Огън отново покориха и заплениха цялото ми същество, тъй че паднах на коленете си, за да се поклоня на Святия и Всемогъщия. А моят Господ, като пристъпи към Отца, вече Му казваше:

“Отче Свети! По Твоята изрична Воля слугата Ти се яви в Твоето Светилище. За да му дадеш свитъка на пророка Си Исая и да отвориш очите му за знаменията, свързани с рождението на Твоя Син...”

В отговор на Исусовите думи Огънят пред Божието Светилище се раздвижи. И Отец вече казваше на сърцето ми:

“Сине човешки! Извиках те отново към Сърцето Си. За да дам на всичките Мои чеда онези покрити тайни, които ще ги утвърдят като последната Свята и чиста Църква, влюбена в Моя Син.

Ето, сине човешки! Пред очите Ми днес се въздига нечестието на последния Ирод на земята. Този цар, облечен в собствената си слава и величие, простира отново и отново ръцете си, като иска да притесни и погуби утробите, родили Младенеца.

Но чрез теб Аз днес му казвам:

Измамила те е гордостта на сърцето ти, Ироде! И от многото си демонични съветници си избежумял и съвсем си забравил, че нямаш власт над никоя от Моите утробы, които Аз пазя с всичката ревност на Сърцето Си. Но ето, Аз ще ти напомня изреченото от устата Ми и написаното от ръката Ми. И като изпратя към покоите ти дух на смущение и премаляване, скоро ще ти заповядам да нападнеш онези, които са твои, а не тези, които са Мои.

Аз, Господ на Силите, ще те смърдя!

Аз, Господ на Силите, ще те накажа!

Аз, Господ на Силите, ще те погубя!

А силата ти ще се стопи и ще изчезне вътре в тебе, тъй че ще станеш, като че никога не си бил.

А ти, сине човешки, последвай Сина Ми и виж свитъка на пророка Ми, с който съм заповядал и изявил знаменията, свързани с раждането на Сина Ми...”

След тези последни думи на Отца Господ Исус пристъпи в самия Огън на Светилището. И като взе в ръцете Си златен свитък, обърна се и се приближи към мене, като ми казваше:

“Изправи се! Защото сега сърцето ти ще види как Вечните и Свети думи на Отца се превръщат в съдба, както за нечестивите, така и за праведните...”

Така аз се изправих и двамата с Исус излязохме от Божието Светилище. И ето, че Господ отвори златния свитък пред мен, като ми казваше:

“Виж сега колко голяма е Светлината на думите, които Отец е сложил в сърцето и устата на пророка Си Исаяя...”

Погледнах самия златен свитък, който ме заслепяваше със Светлината си. И ето, че в самата Светлина сърцето ми разпозна пророческите стихове, които гласяха:

“Слушайте сега, доме Давидов; малко нещо ли вие да досаждате на човеци. Та ще досаждате и на моя Бог? Затова сам Господ ще ви даде знамение: Ето девица ще зачне и ще роди Син, и ще Го нарече Емануил. Сгъстено мляко и мед ще яде, когато се научи да отхвърля лошото и да избира доброто; защото, преди да се научи Детето да отхвърли лошото и да избира доброто, тая земя, от чиито двама царе се отвращаваш ти, ще бъде изоставена. Господ ще докара на тебе, на твоите люде и на бащиния ти дом, дни такива, каквито не са дохождали от деня, когато Ефрем се е отделил от Юда, - ще докара асирийския цар...” ⁶

Едва бях прочел пророческите думи от златния свитък, когато Исус ме запита:

“Как мислиш? Не са ли думите на Божия пророк твърди, неизменни и непоклатими? Не казва ли Исаяя, че девица ще зачне и ще роди Син, Който ще се нарече Емануил?”

⁶ (Исайя 7:13-17)

“Така е, Господи мой! И аз сега изповядвам в сърцето си, че Този Син на девицата Си Ти...”

Исус се усмихна на думите ми, а след това продължи да ми говори, като казваше:

“Ако имаш вярата да видиш, че Аз съм Емануил, то имаш ли мъдростта да проумееш какви са знаменията, свързани с Моето раждане?”

“О, Господи мой! Исая казва за Теб, че преди да се научиш да приемаш Доброто и да отхвърляш Злото, ще се случат знамения. И знаменията са такива, че заедно с раждането Ти ще настъпи едно страшно време. Времето, когато на земята ще се яви Асирийският цар...”

“А ти знаеш ли кой е този Асирийски цар?”

“Да, Исусе! Аз зная от Тебе, че когато на земята се ражда Христос, то се явява и духът против Христос, който е духът на Антихрист...”

“А кой бе първият човек на земята, в който духът на Антихрист намери подслон и се настани в сърцето му?”

“Господи мой! Това е цар Ирод. Той пръв поиска да Те намери и убие...”

“А къде царуваше този Ирод, който поиска да Ме убие? И къде днес царуват последните му потомци по дух?”

“Исусе! Този Ирод царуваше в Ерусалим. И Евангелието ни показва, че когато Ти се роди, то тогава настъпиха знамения, за които е писано:

“А когато се роди Исус във Витлеем Юдейски, в дните на цар Ирода, ето, мъдrecи от изток пристигнаха в Ерусалим. И казаха: Къде е Юдейският цар, който се е родил? Защото видяхме звездата Му на изток, и дойдохме да Му се поклоним. Като чу това Ирод, смути се, и цял Ерусалим с него. Затова събра всички народни главни свещеници и книжници и ги разпитваше, къде трябваше да се роди Христос. А те му казаха: Във Витлеем Юдейски, защото така е писано чрез пророка: “И ти, Витлееме, земьо Юдова, никак не си най-малък между Юдовите началства, защото от тебе ще произлезе Вожд; Който ще бъде пастир на Моя народ Израил”...”⁷

⁷ (Матей 2:1-6)

“Значи, както сам вече си прочел, Емануил се яви на земята, като заченат от Святия Дух в утробата на девицата Мария. А това предизвика смут не само у цар Ирод, но и в целия Ерусалим.

Кажи Ми тогава - ако Емануил вече се е родил, то няма ли против него да се яви и Асирийският цар? И не си ли послужи с измама този цар, като казваше на мъдреците:

“Идете, разпитайте внимателно за детето; и като Го намерите, известете ми, за да ида и аз да Му се поклоня...”⁸

Искал ли е някога дяволът да се поклони на Божия Син? Не е ли по-вярното другото, а именно, че в пустинята той поиска обратното, сиреч, Аз да му се поклоня?”

“Точно така е, Исусе! Но ето затова дяволът е хитър и лукав, а Отец прекрасно познава лукавството на сърцето му...”

“Виж тогава, че мъдреците бяха предупредени от Отца Ми да не се връщат при Ирод, нито да му докладват къде е раждането на Човешкия Син. Какво се случи тогава с този цар, който уж искаше да се поклони на Младенеца...”

“Господи мой! Ирод счете това за подигравка от мъдреците. И като избегумя от ярост, прати да бъдат погубени всички младенци във Витлеем и околностите му. Така маската на лъжеблагочестието падна от лицето на Ирод. Той показа на целия Ерусалим същинското си лице на дяволски син и антихрист...”

“А какво постигна този Асирийски цар против Емануил? Успя ли да Го намери? Успя ли да Го прободете и убие, както прободете и уби младенците на Рахил?”

“Не, Исусе! Защото Отец Те избави и покри с могъщата Си Десница, тъй че Ти отиде в Египет с Йосиф и Мария...”

“Става ли тогава ясно на Божиите чеда, че ето такава е знамението, свързано с раждането на Емануил? Знамение, което се нарича “Бог с нас”. Най-малкото, кой от Моите Апостоли разгърна пред сърцата ви същинската Сила на Емануил?...”

⁸ (Матей 2:8)

Светлината в устните на Исус беше твърде голяма, за да не видя отговора. Ето защо Му отговорих:

“Господи Исусе! Павел беше Твоят Апостол, който изяви на сърцата ни знамението, свързано с Емануил. И в посланието си той показа на всички ни каква е Волята на Бог Отец:

“Защото, които предузна, тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Сина Му, за да бъде Той първороден между много братя, а които предопредели, тях и призова; а които призова, тях и оправда, а които оправда, тях и прослави. И тъй, какво да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас?”⁹

След последното цитиране на Апостолските стихове Гласът на моя Господ стана пламенен и огнен. И Той вече ме питаше:

“Да се страхува ли тогава Църквата Ми от гнева на Асириеца Ирод? Да робуват ли Божиите чеда под хомота на днешните Ироди?

Ето, казвам ви същинското знамение, свързано с раждането на Емануил:

Ако Бог е откъм вас, никой не може да бъде против вас!

Защото от сега и до свършека Ирод ще беснее и простира ръце против младенците, които са негови, а не Божи. И не Мария ще оплаква Младенеца си, но Рахил ще ридае за чедата си. Защото тя самата е дала власт на Асириеца Ирод да ги ражда, владее и погубва. Нека тогава всички Божи чедата си спомнят думите против човека Антихрист, които отново пророк Исаяя прогласи пред бъдните поколения:

“Ония, които те видят, ще се взрат в тебе, ще те разгледат и ще рекат: Тоя ли е човекът, който правеше да трепери земята, който разклащаше царствата, който запустяваше света и съсипваше градовете му, който не пускаше в домовете им затворниците си? Всичките царе на народите - те всички - спят в слава, всеки в дома си; а ти си отхвърлен от гроба си като презряно клонче, като дреха на убити, на прободени с нож, на слизаци между камъните на рова, като потъпкан под нозе труп. Ти не ще се съединиш с тях в

⁹ (Римляни 8: 29-31)

погребение, защото си погубил земята си, избил си своите люде. Родът на злодейците никога не ще се споменува. Пригответе клане за чедата му, поради беззаконието на бащите им, за да не станат и да не завладеят земята, и напълнят лицето на света с градове...”¹⁰

Ето, предупреждавам ви! И нека всеки да проумее думите Ми:

Асирийският цар е духът на Антихрист! Последният Ирод на земята, който във всичката си ярост против Емануил не ще може да посегне на божествения Плод на Бога и Отца, но ще приготви клане за собствените си чедата и ще погуби собствените си младенци!

А колкото до Моите, които чувстват гонение от Асириеца Ирод, то на всички тях казвам:

Не се бойте от този, който диша смърт, понеже Младенецът у вас диша Живот! И самата причина да усещате дишането на смъртта, е дишането на Живота в сърцата ви! Но ако някой не усеща дишането на смъртта отвън, то такъв е приел самата смърт отвътре и това му става свидетелство, че не е от чедата на Мария, но от погубените на Рахил. И ако Моите искат да разберат по какво се различават децата на Мария от чедата на Рахил, то такива нека да Ме последват в следващите видения, които ще дам на слугата Си...”

¹⁰ (Исайя 14:16-21)

3. ДЕЦАТА НА РАХИЛ ИЛИ ЗА СИЛАТА НА ДЯВОЛСКОТО ПОГУБЛЕНИЕ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Едва сега в пълна степен разбрах какъв е бил товарът от Бога върху сърцето ми. Едва сега проумях, че днес Рахил ридае за погубените си чеда, понеже Асириецът Ирод се е възцарил в много църкви. И като надига лицето си, превъзнася се против Бога и против Небесния Цар.

Как мислиш ти тогава? Този Свят, Благ и Милостив Отец, Който е на небесата, няма ли да чуе риданията и въздишките на затворените и пленените? Няма ли Лицето Му да е свъсено и намръщено против всички вълци грабители, които искат да наложат в сърцата плода Вениамин, а не Плода Емануил?

Но ето затова Отец още говори и още призовава. И аз, покорен изцяло на Волята Му, ще продължа да призовавам човеците на покаяние, колкото и гонение да ми коства това.

Когато Господ дойде към сърцето ми, за да ми даде видението с децата на Рахил, Той беше необикновено сериозен, бих казал намръщен. Гласът Му с необикновена твърдост и строгост вече ми казваше:

“Сега ще дам на сърцето ти видение, с което Мечът Господен ще освети най-ревниво пазените тайни на дявола. Защото смисълът на вашата вяра в Мене е наистина в Младенеца Емануил. Вениамин е отпорът, с който духът на Антихрист се възпротивява на повярвалите в Моето Име. Кажете Ми тогава:

Защо в Стария Завет Отец даде на пророка Си Исаяя да пророкува за девица, която ражда Емануил, а същата тази девица не Ме нарече Емануил, а Исус?”

“О, Господи мой! Много пъти съм разсъждавал върху този факт и сега си мисля, че обяснението е изцяло духовно. Защото Твоето Име ще рече “Спасението на Йеова”, а Емануил ще рече “Бог с нас”. тъй че пророчеството от Исаяя има двоен прицел в значението си. Веднъж - като пророчество за

Теб, Който се роди от девицата Мария, и втори път - като пророчество за Младенеца, Който Святият Дух ражда в сърцата ни..."

"Погледни тогава, че Емануил ще рече "Бог с нас". И ако Отец Ми наистина е с вас чрез Святия Си Дух, то разбираш ли, че далечният прицел на пророчеството от Исаяя касае не толкова Мен, Който се родих в утробата на Мария, колкото Мен, Който се раждам във вашите сърца? И ако вие имате чистият разум на Святия Дух да проумеете именно това, което ви казвам, то непременно ще размислите, че срещу това раждане на Плода Христос в сърцата ви дяволът ще противопостави раждането на други плодове.

За какви други плодове предупредих Аз в Евангелието?"

Въпросът на моя Господ беше зареден и със самия отговор. Ето защо Му отговорих:

"Исусе! Ти предупреди всички ни, като каза:

"Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители. От плодовете им ще ги познаете..."¹¹

Тук Господ с още по-строг и твърд Глас продължи да ми говори, като казваше:

"Когато съм предупредил да се пазите, то какво или кого съм имал предвид? Не пази ли една майка плода на утробата си? И ако лъжливите пророци отвън са с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители, то кой тогава е дошъл срещу Емануил? Кой е плодът на собствените им сърца?"

"О, Господи мой! Ясно се вижда, че това отново е Вениамин. Понеже за него Яков пророкува, че ще бъде вълк и грабител..."

"Какво по-важно тогава за Моите от това - да видят как се е родил вълкът и грабителят на последните времена? Защото, колкото до раждането на първия Вениамин, всички ще отворите библиите си на "Битие" и ще Ми посочите стиховете, които говорят за него. Но каква Библия трябва да отворите, за да видите раждането на последния Вениамин? Колко по-горе трябва да се издигнат сърцата

¹¹ (Матей 7:15-16)

ви, за да ви направи Отец способни да проумявате тайните на Писанието? Ето, Аз сега ще отворя очите ти, за да видиш раждането на последния Вениамин и да запишеш видението, като знамение против нечестивите и за предупреждение на Божиите чеда...”

След тези последни думи Господ докосна главата ми, а пред очите ми се разкри видение. Аз виждах малка шатра в полето, която чернееше на фона на залязващото слънце. А Исус, като протегна ръка и посочи напред, вече ми казваше:

“Тръгни след Мене. За да видиш тайния заговор на дявола, извършен против Младенеца на Йеова...”

Така Исус тръгна към шатрата, а аз Го последвах. И ето, че Светлината Му освети мястото. А тогава Господ ми каза:

“Виж сега кой ще излезе от шатрата. Защото с излизания ще се случат злини...”

Погледнах към входа шатрата, когато забелязах как от нея излезе момче, което без всякакво съмнение разпознах като Йосиф. Нямах как да не го разпозна, понеже то носеше шарената си дрешка, подарена от баща му Яков. Така, за мое най-голямо учудване, Йосиф тръгна да се отдалечава надалеч от шатрата, в самата тъмнина на мрака и нощта. А там мигновено го нападнаха демони, които побързаха да го разкъсат и убият. И ето, че самият Сатана се появи пред демоните си, взимайки дрешката на Йосиф. И като се въплъти в човешки образ, заприлича досущ на Йосиф. Така лукавият наметна шарената дрешка и вече отиваше към шатрата. Това ужаси сърцето ми, тъй че попитах Исус:

“Какво стана, Господи мой? Та ето, че Йосиф беше разкъсан и убит от демони, а Сатана се преправи, за да прилича досущ на него. И като облече дрешката му, тръгна към самата шатра...”

А Исус ми отговори:

“Много скоро ще разбереш отговорите на всичките си въпроси. Но сега двамата с теб нека влезем вътре в шатрата. За да видиш какво ще стори предрешеният дявол на самият Яков...”

Така аз и Господ влязохме зад кожените завеси. И очите ми видяха спящата Рахил, а до нея - Яков. Забелязал влизането на предрешения като

Йосиф дявол, той не успя да разпознае измамата му и протегна ръцете си, като му казваше:

“Ела да те прегърна, синко!”

В следващия миг Сатана се наведе над Яков. И като докосна с ръка гърдите му, мигновено го уби, превръщайки сърцето му на камък. След това, гледайки спящата Рахил, с огромно удоволствие в гласа си дяволът вече казваше:

“Рахил, Рахил... Твоята утроба всякога ме е желала. Понеже ме пожела още тогава, когато скри идолите ми близо до утробата си...”

В следващия миг дяволът отново се превъплъти, този път като самия Яков. И като легна до Рахил, облада сърцето й...

Не можейки повече да гледам на ужаса във видението, аз извърнах главата си, като попитах тихо Господа:

“Какво е това, което ми показваш, Исусе? Какъв е този ужас, тази неправда, това неизмеримо зло?”

А Господ, протягайки ръката Си и вливайки твърдост в сърцето ми, тихо каза:

“Това е духовното зачеване на последния Вениамин на земята. А ти сега виж внимателно всичките демонични знамения, които се явиха пред очите ти.

Първото демонично знамение беше убиването на Йосиф и подмяната му с лъже-Йосиф. Това демонично знамение се яви в последните дни и години на света, когато дяволът подготви сърцата за явлението на човека-Антихрист. На това демонично знамение отговарят в пълна степен и думите на Апостола Ми Павел:

“...в последните дни ще настанат усилни времена. Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, без семейна обич, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи, неприятелни на доброто, предатели, буйни, надути, повече сластолюбиви, а не боголюбиви, имащи вид на благочестие, но отречени от силата му; тоже от такива страни...”¹²

¹² (II Тимотей 3:1-5)

Ето така, по силата на писаното, Йосиф излезе от шатрата в самата тъмнина, където беше убит и разкъсан от демоните. А след това самият Сатана преправи духа си и облече дрешката на Йосиф, за да има вид на благочестие, ако и да е отречен от силата му.

Второто демонично знамение беше закоравяването на Якововото сърце от допира на Сатана. На това демонично знамение отговаря и закоравяването на Израил при идването на Човешкия Син и закоравяването отпосле на отстъпилата църква в последните времена на земята.

Третото и най-страшно демонично знамение беше зачеването на последния Вениамин. На това демонично знамение отговаря последната тщеславна църква на земята, която, подобно на първата Рахил, прибра при утробата си идолите на целия свят. Така алчността, сребролюбието, идолопоклонството и теологията привлякоха при нея самият Сатана, който уби първородния й Йосиф и побърза да зачене плода на вълка и грабителя в утробата й. Сега разбираш ли защо Рахил е обречена да умре при раждането?”

“О, Исусе! Сърцето ми е пренаскърбено. И сега аз виждам, че няма по-голямо проклятие за една майка от това - да носи плода си и да мисли, че ражда Емануил, а в крайна сметка да роди Вениамин. Но как тогава да разбирам плачещата Рахил, която Ти ми показа в първото видение? Та нали тази последна Рахил, заченала от дявола, ще умре?”

Господ ме погледна с дълбоките Си очи, а в следващия момент ми каза:

“Разбирай плачещата Рахил, като оня жив остатък от тщеславната църква, който е бил избран по Благодат. Защото при последния сблъсък между Божиите пророци и лъжепророците на лукавия ще има изход за много от Сионовите пленници. И ако те са ридали и въздишали пред Бога и Отца, то Отец Ми ти даде да ги видиш като онази Рахил при гроба на Самуил, която непременно ще роди Йосиф. И сама тя ще се превърне в Мария. За да роди Младенецът на Вечния Живот! Затова Аз днес викам към плачещата Рахил и нека всеки от Сионовите пленници да чуе Гласа Ми:

Рахил, чуй Гласа на Господа твоя Бог, от Когото си отстъпила! Побързай да се събудиш, докато дяволът все още не е успял да те докосне! Премахни идолите отсред утробата си, понеже те са, които привличат лукавия и злия! Изхвърли търговията и сребролюбието! Изхвърли теологията и идолопоклонството! Изхвърли човешките авторитети и тщеславните доктрини! Опази първородния си Йосиф, докато все още не е излязъл от шатрата в мрака на нощта и тъмнината. Аз съм Господ, Който те очиствам и отнемам позора ти! И ти, като се покориш на пророческия Ми призив - побързай да се превърнеш в Мария, за да родиш Емануил! И нека чедата ти знаят тайната Божия, която им разкривам:

Както от утробата на Ревека се родиха Яков и Исав, роденият по Дух и роденият по плът, така от утробата на Рахил се раждат Йосиф и Вениамин! Тъй че родения по плът всякога ще гони, за да убие родения по Дух! И ако Отец Ми люби и призовава Яков и Йосиф, дяволът непременно търси Исав и Вениамин!

И като ги търси - намира ги..."

Братко мой! Приятелю на сърцето ми! Внимавай твърде много в думите на Господ, защото те са измежду най-съдбоносните, които сърцето ми е получавало от Него. Защото днес на земята има една обречена Рахил, която е заченала от закоравителя. И като е родила вълци-грабители, забравила е Бога на Спасението си. Защото днес на земята има и една Рахил, избрана по Благодат. Тя е, която горчиво се кае в сърцето си и търси Бога на Спасението си по високите места на Божия Пророчески Дух. На нея Господ дава изходен път. За да опази Йосиф и да преживее благодатното си преображение като Мария. Именно нейният Емануил е прицелът на нашата вяра! Амин и Амин!

4. МЛАДЕНЦИТЕ НА МАРИЯ И ЕЛИСАВЕТА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Когато погледна назад, в годините на моите първи глътки от жива вода, аз няма как да не си спомня всичките сълзи на покаяние и отричане от живота на греха и смъртта. В онези първи дни и седмици, макар да съм бил малък и неукрепнал във вярата, аз усещах как сърцето ми гори от ревност за Господа, за моя Спасител. А какво ли няма да стори човек, когато сърцето му пламти от Божия Огън?

В онези дни преди дванадесет години, когато вече имах съпруга и двамата бяхме предали живота си на Исус, аз копнеех и виках към Господ, за да ни благослови с деца. И ето, че Бог наистина отговори на молитвата ми и ми каза, че ще ме благослови с двама сина близнаци. А от мен се искаше да вярвам в обещанието Му. Така аз направих изповед на вяра и зачаках, за да се случи казаното от Господа. А Божието обещание никак не закъсня. Защото съпругата ми вече беше непразна от месец и това изпълни с радост сърцето ми. Но явно, че до Божието обещание имаше още много време. Тъй че Исус отново дойде към сърцето ми, като ми казваше:

“Вярваш ли все още на Моето обещание?”

“О, Исусе! Не само вярвам, но дори се радвам твърде много!”

А тогава Господ ми каза:

“Аз не виждам позиция в твоето вярване. Нямаш стъпки на вярата си, а само една изповед...”

Думите на Исус тогава твърде бързо охладиха ентусиазма ми, а аз отново Го попитах:

“Какви стъпки на вяра да предприема, Господи?”

Отговорът на Спасителя беше недвусмислен:

“Приеми, че вече имаш обещаното от Господ и поеми отговорност, като баща за бъдещето на децата си...”

В онези дни споделих със съпругата си думите на Исус. И като забелязах, че живеем в твърде малка квартира, подадох молба за жилище в трамвайното депо, където работех като ватман. А оттам побързаха да ме попитат:

“Баща ли ще ставаш? И кога ще ражда жена ти?”

Отговорът ми накара служителите да се засмеят. Понеже им казах:

“Да, ще ставам баща, понеже жена ми ще ражда момчета-близнаци. А тя вече е във втория месец...”

Самата ми изповед тогава накара мнозина да ме вземат на подбив, а изпитанията от Бога така и не свършваха. Един ден съпругата ми се върна в къщи. И с глас, който сякаш искаше предварително да ме успокои, ми каза:

“Стефане! Приеми нещата каквито са и ми обещавай, че няма да се разстройваш...”

“Какво има? За какво да се разстройвам?” - попитах аз. А Йовелина, като извади документ от преглед на ехограф, ми каза:

“Едничко е, миличък! Ще имаме едно детенце, а не две, както ти искаше от Господа...”

Думите на жена ми бяха като шок за сърцето ми, тъй че усетих как нозете ми се огъват. Но в следващия миг Огънят на Господ пламна в сърцето ми, а аз взех документа от ехографа и го скъсах, като й казах:

“Този документ лъже, а Господ не може да лъже! Ние ще имаме две деца!”

Сигурно съм изглеждал смешен в реакцията си, понеже тогава съпругата ми се засмя. Но за да затвърдя още повече вярата си, аз паднах на колене пред Господ, като Му казах:

“Исусе! Благодаря Ти за двамата сина, които ми даваш! Аз посвещавам първородния си на Теб! И сега Те моля да му дадеш името Емануил. Защото Ти Си най-прекрасният кръстник, Който може да даде имена на родените дечица...”

В оня миг на изповедта ми Святият Дух се развълнува твърде силно в сърцето ми. А Господ ми проговори, като ми казваше:

“Това е твърде Свят и чист обрек! Но понеже го изговори с всичката вяра на сърцето си, Аз ще го зачета и приема! Нека името на първородния ти да бъде Емануил...”

Дните минаваха, а с него нарастваше и вярата в сърцето ми. Така дойде миг, когато Бог наистина подари двама сина на мен и жена ми. И

когато за първи път протегнах ръцете си, за да ги прегърна, аз забелязах Божия печат върху слепоочието на първородния си Емануил. Защото там Небесният кръстник беше поставил за белег три чертици, които стоят и до днес...

Защо ти разказах тази история от живота си?

Именно защото, след като Господ Исус ми даде да родя Емануил по плът, сега ми дава да родя Емануил по Дух. И ако Той беше верен за сина ми по плът, то колко по-верен ще е за Младенеца по Дух?

В служба към този Свят и Прекрасен Плод на Божията Благодат преминаха последните тринадесет години от живота ми. И днес, когато се обърна назад, аз вече виждам колко силно е било Божието провидение за сърцето ми. Защото синът ми Емануил расте и става все по-хубав, а заедно с него расте и брат му, и двете им сестри-близначки. Обичам ги с всичката Божия Любов в сърцето си! Но едновременно с това обичам всичките Божии чеда, които Словото на Божия Пророчески Дух въздигна, освети и възрасти. Затова нека сега да продължа с думите, които Господ проговори на сърцето ми, миг преди най-благодатното от благодатните видения, които Той ми е давал. Ето какво ми каза Исус:

“Укрепи сърцето си! И се възрадвай твърде много поради Плода, Който днес се ражда в Божиите чеда. Защото, ето, родилните болки дойдоха върху теб, за да може Младенецът да расте в мнозина други. Въпреки голямото утеснение, на което си подложен, Емануил непременно ще расте и ще възраства в напоените от Божиите думи. А ти сега Ме последвай в Божието Светилище. За да видиш как Синът слиза в утробата на девицата. За да се роди като Светлина и Спасение на света...”

След последните Си думи Господ докосна с ръка главата ми, тъй че духът ми се издигна с Него към Божиите висини. И ето, че сърцето ми отново видя Божието Светилище и Огънят на Отца, разпален всред него. Така аз коленичих пред Всемогъщия, а Исус пристъпи към Отца, като Му казваше:

“Отче Святи! Слугата Ти стои на колене пред Славата Ти! Дай му Отче, да види как се ражда Емануил! Дай му да види как Твоят Свят

Дух осенява утробата на девицата! Дай му и всичките Верни думи на Духа Си, за да свидетелства за Нас и свидетелството му да бъде Дух и Живот за Твоите избрани...”

В отговор на Исусовите думи изсред самия Огън дойде Гласът на Всемогъщия. И ето, че Той вече ми казваше:

“Сине човешки! Аз те извиках при Сърцето Си! За да ти покажа как Святостта Ми намира непорочните сърца. За да се излее в тях и да ги направи благодатни и Святи. И ти, като последваш Сина Ми по Небесния Лъч на Духа Ми, виж със сърцето си Моята Мария. Защото утробата на избраната от Мене е Свято място, което облажават всичките Ми искрени чеда. А сега тръгни след Сина Ми и виж онова, което Той ще ти покаже, а Духът ще ти изяви...”

След тези думи на Отца Исус се приближи към мен, като ме възправи със силните Си ръце. А след това ми каза:

“Нека двамата с теб да влезем в Огъня на Отца Ми. За да полетиш в Мене Самия. И очите ти да видят, и сърцето ти да познае дълбочината на Божията Благодат...”

Вълнението ми нарасна твърде много от думите на Господ. И аз, като хванах десницата Му, пристъпих след Него към Огъня на Отца. А тогава там, в самия Огън, духът ми сякаш се разтвори и се вля в Господ. Така от мен самия нямаше и помен. Самото преживяване беше такова, щото да си представиш как гледаш на Светлината и Огъня. А в следващия миг сърцето ти излиза през самия ти поглед. Вън от теб, за да бъде вътре в Него. И там, вътре в Него, да намери една светла ниша от лъчите Му и да остане в нея, колкото Той поиска. Така аз стоях в тази ниша от божествените лъчи на Исус, когато Гласът Му достигна до мен и ми казваше:

“Нека полетим надолу! Защото Живият трябва да се роди с Духа на Вечния Живот в сърцето, което Го очаква...”

В следващия миг Огънят на Отца буквално изстреля божествените лъчи на Христовия Дух към земята. И аз, като бях в Него, полетях със същата Сила, с която летеше Той. И ето, че твърде скоро очите ми видяха човешко сърце, като бисер или по-скоро - като блестяща кристална капчица. Самият божествен лъч на Христовия Дух се приближи до капчицата, тъй че

тя заблестя от Светлината Му в хиляди искри. А сред самите искри на сърцето, посетено от Благодатния, Исус отново проговори, като ми казваше:

“Сега сме до сърцето на девицата. Аз ще вляза в това сърце. И от голям ще стана малък. За да започна да раста и да се раждам. А ти излез и гледай отстрани на чудото, което твори Божията Благодат!”

След тези думи на Исус аз усетих как се върнах от погледа си в самия си дух. И ето, че видях как до девицата се появи Архангел Гавриил, който докосна с огнен жезъл главата ѝ. А след това вече ѝ казваше:

“Здравей благодатна! Господ е с тебе, [благословена си ти между жените]...”¹³

Думите на Господния Архангел излязоха като Светлина от устните му. А Светият Дух докосна дълбочините на сърцето ми, като ми казваше:

“Разбираш ли думите на Небесното благовестие в устните на Гавриил? Разбираш ли що ще рече поздрава “Здравей благодатна”?”

“О, Свети Душе! Аз гледам на това чудо на чудесата и сега вече виждам как сърцето на Мария свети като някой много скъпоценен диамант. И в самата сърцевина на диаманта очите ми зърват Младенеца. Ето затова Мария е благодатна...”

“Какво ще рече Мария да е благодатна? Не ще ли да рече, че тя е готова пред Господ, за да даде Плода на сърцето си за Спасението на света?”

“Точно така е, Свети Душе! Ти затова Си посетил нейното сърце. Защото то е готово да се покори на Бога и да роди Плода Му. И като Го роди, да Го даде за Спасението на света...”

В отговор Светият Дух вече ми казваше:

“Иди и кажи на всичките Божии чеда, че Аз днес търся сърца, които искат да бъдат благодатни. Защото ето това - да бъдете благодатни - ще рече да раздадете всичките Божии блага като Любов и Светлина на света. Оня, който иска да дава, има благодатно сърце, докоснато от Сърцето на Отца! И Отец е, Който е заповядал на Духа да зачева Младенеца само в тези сърца, които искат и са готови да дават. Защото Той Самият дотолкова възлюби

¹³ (Лука 1:28)

света, че даде Своя Единороден Син за Спасение на всеки, който повярва в Него!”

Думите на Святия Дух къпеха сърцето ми във всичката възможна Отеческа Благост, за която не бих могъл и да мечтая. И аз, разтопен както никога от Небесно щастие и блаженство, попитах Святия Дух с думите:

“Святи Душе! Може ли едно сърце да е благодатно, ако не е сърце на девица? Защото Отец е избрал девица за раждането на Сина Си...”

В отговор водите на Святия Дух отново развълнуваха сърцето ми, тъй че Духът вече ми казваше:

“Ако някое сърце е благодатно, то вече е станало девица пред погледа на Отца Ми. Защото са го очистили и обновили всичките води на Отеческата Благост и Милост. Защото девството е не само по плът! То е духовната непорочност. Понеже непорочността е Светлината на девствеността. А пороците са тези, които се раждат от силата на греха и от пожеланията на егоизма. Но ти сега чуй какви са следващите думи на Архангел Гавриил...”

Отново гледах към Архангел Гавриил, който казваше на девицата:

“Не бой се, Марио, защото си придобила Божието благоволение. И ето, ще заченеш в утробата си и ще родиш син, Когото ще наречеш Исус. Той ще бъде велик, и ще се нарече Син на Всевишния; и Господ Бог ще Му даде престола на баща Му Давида. Ще царува над Якововия дом до века; и царството Му не ще има край...”¹⁴

Но ето, че едва чула думите на Архангела, Мария тихо го попита:

“Как ще бъде това, тъй като мъж не познавам?”¹⁵

Докато очаквах Архангелът да отговори, Святият Дух отново проговори в сърцето ми, като ми казваше:

“Виждаш ли какви са терзанията на девицата? Виждаш ли как тя пита дали е възможно да роди без да познае мъж?”

“Да, Святи Душе! Но аз знам, че Ти Си, Който ще заченеш Младенеца в утробата й...”

В следващия миг водите на Духа се развълнуваха още повече в сърцето ми, а Святият отново ми казваше:

¹⁴ (Лука 1:30-33)

¹⁵ (Лука 1:34)

“Аз съм, Който зачевам и раждам Емануил в утробата! Но нека всеки, който иска да даде на Господ утроба на девица, да приеме в сърцето си това, че Отец е ревнив Бог, Който няма да роди Сина Си в сърца, които вече са били познати от нагона на мъжките пожелания...”

Думите на Духа ме накараха отново да Го попитам:

“А какъв е този нагон на мъжките пожелания, Свети Душе?”

Тук Духът ми отговори:

“Това са човешките учения и доктрини, които са семе за сърцата на ония, които ги приемат. Тъй че, ако една утроба е заченала от тях, тя вече е непразна и не може да бъде зачената от друго семе, освен от вече заченатото. Сега разбираш ли още по-добре защо само утроба на девица може да зачене Младенеца Емануил?”

“Да, Господи Свети Душе! Сега разбирам, че всяко сърце, което е било посетено от Божията Благодат, трябва първом да бъде очистено и осветено. И когато в същината си то стане сърце на девица, то тогава Ти зачеваш Младенеца Емануил...”

След моите думи Святият Дух се надигна в сърцето ми. И като докосваше зениците ми, излезе през тях със сълзите Си, като ме питаше:

“Да стоят ли тогава Божиите чеда при блудницата Вавилон, която е познала нагона на мъже и демони? Да стоят ли Божиите чеда при онази развратница, в чиято утроба се е изливало и все още се излива семето на всяко блудство? Как не разбрахте, нито проумяхте Небесното благовестие? Как не проумяхте, нито плакахте със сълзите на Павел, който искаше да ви представи като чиста девица на Христа?”

Чиста девица, Стефане! Жена, която мъж не е познала, понеже пази девството си за Господа! Църква, която е опазила утробата си от всичките мерзости на света и от всичките съблазни и изкушения на лукавия. Защото само такава църква е Мария! А на Мария е дадено да ражда Емануил! Но ти виж какви са следващите думи на Архангела и на девицата...”

Развълнуван както никога от водите на Святия Дух, аз погледнах към Гавриил, който казваше на Мария:

“И, ето, твоята сродница Елисавета, и тя в старините си е заченала син; и това е шестия месец за нея, която се казваше неплодна. Защото за Бога няма невъзможно нещо...”¹⁶

А тя, чула последните думи на Архангел Гавриил, коленичи пред него, като му казваше:

“Ето Господната слугиня; нека ми бъде според както си казал...”¹⁷

Божият Архангел вече се въздигаше от девицата, когато Святия Дух отново ми казваше:

“Забеляза ли какви са последните думи на Гавриил?”

“Да, Свети Душе! Той каза на Мария, че има сродница на име Елисавета!”

“А какво ще рече тази дума “сродница”? Не ще ли да рече сродна по Дух, сродна по Божие благоволение и по Божий Избор?”

“Така е, Господи мой!”

“Ела тогава след Мен. За да видиш как Аз докосвам и осветявам още една утроба, която също ще роди Емануил. Защото тази е утробата на Елисавета...”

След тези думи на Духа сърцето ми беше хванато от Светлината Му, а Утешителят ме премести духом в ново видение. И ето, че очите ми отново видяха девицата Мария, която влизаше в скромен дом. А когато пристъпи напред, очите ѝ зърнаха осанката на Елисавета, която въпреки напредналата си възраст беше непразна. Така Мария вече ѝ казваше:

“Здравей благодатна! Господ е с тебе!”

Дочула поздрава на девицата, състарената жена се развълнува. А Святия Дух влезе с Небесния Си лъч в утробата ѝ. Така Младенецът Емануил се съедини с младенеца Йоан, който тя носеше в старините си. И аз, гледайки Младенеца Исус, виждах младенеца Йоан. И гледайки младенеца Йоан, виждах Младенеца Исус. Това изпълване от Святия Дух накара Елисавета да извика към Мария, казвайки:

¹⁶ (Лука 1:36-37)

¹⁷ (Лука 1:38)

“Благословена си ти между жените, и благословен е плодът на твоята утроба! И от какво ми е тази чест, да дойде при мене майката на моя Господ? Защото, ето, щом стигна гласът на твоя поздрав до ушите ми, младенецът заигра радостно в утробата ми. И блажена е тази, която е повярвала, че ще се сбъдне казаното от Господа...”¹⁸

В отговор Мария вдигна ръката си към Отца на небесата, като казваше:

“Величае душата ми Господа, и зарадва се духът ми в Господа, Спасителя мой, защото погледна милостиво на ниското положение на слугинята си; и ето, отсега ще ме облажават всичките родове...”¹⁹

И ето, че Святият Дух отново проговори в сърцето ми, като казваше:

“Иди и кажи на Божиите чеда, че ако Отец и до днес изпраща слугите Си пророците до Мария, то е, за да се зарадват всичките Божии утробы, в които е заченат Младенецът. Защото тази е тайната на Божието благоволение върху Елисавета и Мария:

Отец идва със Святия Си Дух в старините на Елисавета, понеже той е Старият по дни, Който изявява безусловния Си Избор и Вечен Суверенитет в слугите Си пророците! Отец идва със Святия Си Дух в младостта на Мария, понеже на нея е дадено да роди Емануил в утробата си! Тъй че, ако някой е заченал чрез словото на пророка, младенецът му ще заиграе от съединяването с Емануил! Ако някой е заченал Емануил, младенецът му ще заиграе от докосването на пророка!

Аз, Святият Дух на Отца и на Сина, говоря на църквите и повелявам:

Покорете се на Словото, което Отец изпраща чрез слугите Си, пророците! За да станете непорочни девици, които ще родят Емануил! Защото днес е времето, когато мнозина тръгват по пътя на блудницата Вавилон и никак не искат да покорят сърцата си на Божия Глас! Такива никога няма да родят Емануил, но делът им ще бъде Вениамин. Дял сред вълци и сетнина сред грабители!

Но ако някой чуе в сърцето си Гласа на Архангел Гавриил и Божията тръба, то такъв непременно ще стане като девицата Мария

¹⁸ (Лука 1:42-45)

¹⁹ (Лука 1:46-48)

и ще отиде в дома на Елисавета. За да я обикне със сърцето си и да величае Господ с непорочната си девственост! Защото последният Йоан иде на земята, за да направи прави пътеките на Емануил, Който се ражда и възцарява в сърцата!”

Братко мой! Скъпи приятелю на сърцето ми! Преди години Исус заповяда да запечатвам пророческите книги, които пиша с две святи обръщания. Обръщанията “скъпи ми братко” и “верни ми приятелю”. Тогава не знаех, нито разбирах защо е тази Господна повеля. Днес, когато Светият Дух развълнува и изпълни сърцето ми до краен предел, аз вече знам, че скъп брат за мен е този, който носи Младенеца Емануил в сърцето си, а верен приятел е оня, който идва към дома ми и живота ми с всичките прекрасни свидетелства на Божията Любов и Светлина!

Моля те, не забравяй това най-свято послание от Небето, което днес дойде към сърцето ти! Моля те, не спирай да проповядваш Емануил, където и да се намираш и пред когото и да застанеш. Защото днес е времето на плачещата Рахил, която жалее за погубването на чедата си. Днес е времето на Ирод и Иродиада. Време на вълци и грабители. Време на Исав и Вениамин. Но въпреки тяхната ярост и злоба, Йосиф ще се роди отново. Въпреки тяхното гонение и нечестие, Йоан и Емануил ще се докоснат и целунат в Святостта на Отца! И Сам Отец ще съхрани, роди и въздигне последното Свято и чисто поколение на Сион - чедата на Мария и слугите на Елисавета! Нему да бъде Слава, почит и благодарение - от сега и довека! Амин и Амин!